

VOOR JE ALIBI NAAR HOTEL WALIBI...

Vrolijk spel

door

PETER VAN DEN BIJLLAARDT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VOOR JE ALIBI NAAR HOTEL WALIBI...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER VAN DEN BIJLLAARDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

- Remco - 30 / 40 Jaar. Hoteleigenaar. Een zelfverzekerde, vlotte jongen, met een soepele levensinstelling en een goed gevoel voor humor.
- Tamara - 20 / 30 Jaar. Baliemedewerkster. Een vrolijke, gepassioneerde meid, die het leven neemt zoals het op haar afkomt. Goedlachs. Zegt wat haar voor de mond komt. Is niet dom, maar ook niet al te slim.
- Selma - 35 / 45 Jaar. Directeur van een uitzendbureau. Een boeiende oorspronkelijke persoonlijkheid. Intelligent en zelfbewust. Met een gedoseerd gevoel voor humor.
- Laura - 30 / 45 Jaar. Een gepassioneerde vrouw, die weet wat het leven te koop heeft en met een glimlach graag af en toe gaat shoppen. Houdt ervan recht op de man af te gaan. Vooral als de man haar bevalt.
- Ida - 30 / 40 Jaar. Een zeer integere vrouw. Goedlachs en met een hoogstaand gevoel voor humor. Jacks 'daden' doet haar echter van het rechte pad afwijken.
- Jack - 35 / 45 Jaar. De man van Ida en... het 'bijslaapje' van Laura. Heeft die typische mannelijke dreinerigheid als hij zijn zin niet krijgt. Gevoel voor humor.
- Irene - 45 / 50 Jaar. Een humeurige vrouw. Als ze het naar haar zin heeft valt ze wel mee, maar o wee als het niet loopt zoals ze in gedachte had.
- Lars - 30 / 40 Jaar. Van Zweedse afkomst. Een stijve man en Selma's 'vriend'. Hij valt echter voor Irene. Later weer voor Ida. Deze rol is klein, maar leuk om te spelen.
- Hans - 30 / 55 Jaar. Een stijf portret. Snel geïrriteerd en totaal geen gevoel voor humor. Deze rol is ook niet al te groot. Wel een ontzettend uitdagende.
- Bert - 20 / 65 Jaar. Bert beheert de bar van het hotel. Deze rol is, qua tekst niet al te groot, maar een pure uitdaging voor een ervaren acteur. Vooral omdat deze rol uiterst ingetogen gespeeld dient te worden.

DECOR:

Het toneel bestaat uit 2 hotelkamers, een hotellobby met balie en een

bar. Echter zónder tussenwanden! De achterwand heeft in het midden een opening van 1 meter. Op 1 meter ervoor staat – evenwijdig - een wand van 250 cm. Hierdoor ontstaan er 2 in en uitgangen. Deze worden door het personeel als wel de gasten gebruikt. Via deze 2 in en uitgangen gaat men náár, en komt men ván de hotelkamers. Vanaf de ingang komt men, via RECHTS in de lobby. En via LINKS in de bar! Aan deze wand zitten 6 haakjes, waaraan 2 een sleutel hangt. De sleutels hebben een hanger waarop een grote W staat. Op 1 meter van deze wand af staat een balie, met erachter een hoge (*hydraulisch verstelbare*) stoel. Op deze stoel zit grotendeels Tamara. Als er niemand in de lobby is laat ze (*er opzittend*) de stoel tot de laagste stand zakken. Men krijgt hierdoor een komische situatie, omdat dan alleen nog maar haar hoofd te zien is. Ze leest veelvuldig in een doktersromannetje. Met een koptelefoon op, die naar een diskman op de balie loopt. Als ze iemand moet ‘helpen’ laat ze de stoel (*er opzittend*) weer omhoog komen. Op de balie liggen verder een gastenboek, wat paparassen en er staat een klein ventilatortje en een telefoon met véél knoppen. Hiermee staat men in contact met de kamers. Zover mogelijk vooraan, staat op het toneel in het midden een klein cafétafeltje en 2 stoelen. Op het tafeltje liggen onderzetters en in het midden staat een olielampje. Deze ‘setting’ is de ‘bar’ van het hotel. In de linker en rechterwand zijn in de hoeken de slaapkamerdeuren geplaatst. Deze draaien de slaapkamers in. In iedere kamer staat tegen de achterwand, op 1 meter van de hoek af een klein kastje, waarop een fles rode wijn, miniflesjes sterke drank en een koeler met daarin een fles champagne. Ernaast twee champagne flutes. In het kastje staan de andere glazen en benodigdheden zoals o.a. een kurkentrekker. Tegen de linker en de rechterwand staat – op 1 meter van de deur af - een tweezits bankje (*deze mag heel eenvoudig zijn en hoeft geen leuning te hebben*) Schuin er tegenover een clubfauteuil. Ertussen een kleine salontafel. (*hierop staan 3 kleine bakjes met borrelnootjes*) Op ieder bankje liggen enkele kussentjes. Naast het bankje (*aan de slaapkamerdeurkant*) staat een klein tafeltje, waarop een telefoon en een schemerlamp. Boven de drankkastjes en de bankjes hangen schilderijen. (*in iedere kamer dezelfde reproducties*) Men kan (*mocht hier plaats voor zijn*) hier en daar planten neerzetten. Op de grond of op kleine tafeltjes. De wanden zijn wit. Hierdoor komt het contrast met de meubels beter uit. De linkerkamer wordt BLAUW, de rechter GEEL. Dit houdt in dat ook het drankkastje en de salontafel in een blauw, of geeltint is geschilderd. Ook de schilderijen hebben een blauw en geeltint. De balie is in een neutrale houttint.

Waar 'actie' is wordt aangegeven met: BLAUW, GEEL en BAR.
Is er actie in de lobby, dan staat er BALIE.

Het stuk speelt zich in de zomer af. Er heerst een hittegolf en er is geen airco in het hotel.

Licht in de zaal uit.

Het nummer 'Everybody Loves Somebody...' van DEAN MARTIN (Van de CD: The Great Dean Martin) wordt van zacht naar redelijk hard gedraaid. Na 20 seconden...

DOEK

EERSTE BEDRIJF

BALIE

(Tamara zit onderuitgezakt. Koptelefoon op, boekje in haar hand. Ze wiegt zachtjes op de muziek. Het ventilatortje staat op haar gericht. Dean Martin wordt langzaam naar uit gedraaid)

Remco: *(Rechts op. Gekleed in een witte linnen broek en vrolijk gekleurd overhemd met korte mouwen. Zo gauw hij Tamara ziet 'liggen')* Hé, joh! Kom 'ns 'n beetje overeind.

Tamara: *(Gekleed in een strak super kort broekje en een eveneens strak zittende bloes met tijger, of panterprint, waarvan ze de onderste panden aan elkaar heeft geknoopt. In haar navel zit een ringetje. (Dit is mogelijk zonder piercing aan te brengen!) Als ze ziet dat Remco tegen haar praat doet ze haar koptelefoon af en laat haar stoel omhoog komen)* Wat is 'r, lieverd?

Remco: Zoals jij daar zit. Da's geen gezicht.

Tamara: Joh, 't is veel te heet om rechtop te zitten.

Remco: Ja, ik weet dat het warm is, daar hoef je me niet steeds aan te herinneren. Maar het is natuurlijk wel de bedoeling dat de eerste indruk van onze gasten een goeie is.

Tamara: *(Zet overdreven hoog haar borst op. Zéér brede glimlach)* Maak ik dan geen indruk soms?

Remco: *(Zachtjes lachend)* Weet jij wel dat wijzen onbeleefd is.

Tamara: *(Lachend. Loopt met gekromde vingers op hem toe)* Zal ik jou eens lekker doodknuffelen, dan? *(Slaat haar armen om hem heen en drukt hem stevig tegen zich aan)*

Remco: *(Beetje verschrikt)* Wat doe je nou? *(Maakt zich los uit haar greep)* Dat kan helemaal niet.

Tamara: *(Met een overdreven diepe zwoele stem)* En waarom dan wel niet. D'r is helemaal niemand. *(Kijkt hem uitdagend aan)* Zullen we even naar jouw kamer gaan?

Remco: Zeg, maak 't nou 'n beetje. Jij moet hier aanwezig zijn voor als de gasten komen.

Tamara: *(Kijkt met een grimas rond)* Wélke gasten?

Remco: Die komen zo.

Tamara: *(Opgewekt)* Ok, dan niet. *(Klimt weer op haar stoel)* Zeg... wil

je mij 'n heel groot plezier doen en me nog één keer uitleggen hoe 't hier nou allemaal precies werkt?

Remco: *(Zucht)* Nóg 'n keer? *(Zucht nog dieper)*

Tamara: Ja. Ik haal sommige dingen nog steeds door elkaar. En je wil toch graag dat alles goed gaat?

Remco: Ja, da's wel de bedoeling, ja. *(Al zuchtende)* Goed dan, nog één keer. Maar concentreer je dan volledig op mijn uitleg en niet op mij.

Tamara: *(Met een 'verkneukelend' stemmetje)* Maar jij bent zo'n lékkertje.

Remco: *(Grijzend)* Ja, ja, dat weten we nou wel. *(Zo ernstig mogelijk)* Lúister.

Tamara: Wacht. Laat mij beginnen. Dan kan jij me verbeteren als ik er naast zit. *(Gaat rechtop zitten, haalt diep adem en praat overdreven met haar 'vingertje')* Jouw gasten komen hier om vreemd te gaan. *(Remco knikt)* Ze verschijnen hier met een andere vrouw dan hun eigen.

Remco: *(Knikt)* En man.

Tamara: Hè?

Remco: En mán. Vrouwen gaan net zo makkelijk vreemd als mannen, hoor lieverd. Dus hier komen ook vrouwen met een andere man.

Tamara: O... Ja... Maar nou moet je me niet steeds onderbreken, anders raak ik weer in de war. *(Haalt diep adem)* Jij weet van hun vreemdgaan af, want dat hebben ze je verteld. *(Remco knikt)* Zij blijven hier een nacht of een paar dagen en jij bezorgt ze een alibi. Heb ik het tot zover goed? *(Remco knikt)* Hun vrouwen... *(Grote ogen)* én mannen weten ervan. Kijk, en daarvan raak ik een klein beetje in de war.

Remco: Ja, dat ze hier zijn. Niet dat ze vreemd gaan.

Tamara: O.

Remco: Ze zijn hier voor een seminar.

Tamara: Ja en over dat woord struikel ik ook steeds.

Remco: Vergeet dat woord. Ze krijgen hier een cúrsus. Lés zogezegd. In dingen waar ze op hun werk zogenaamd een heleboel aan hebben. Begrijp je?

Tamara: Néé. Hoe kunnen ze nou les krijgen en tegelijk lekker rollebollen met elkaar.

Remco: *(Korte maar flinke zucht)* En dat heb ik je nou óók al drie keer uitgelegd. D'r ís geen seminar, eh... Ze krijgen helemaal geen les!

Tamara: Maar je hebt gezegd dat ik dat wel hun vrouwen moet vertellen.

Remco: Luister nou. *(Al zuchtende)* De man heeft een vriendin. Ze hebben af en toe een paar uurtjes om elkaar flink te pakken. Máár...

Dat vinden ze niet lang genoeg. Ze willen een paar dagen samen zijn. Dus komen ze hierheen. Naar hotel Walibi. Mijn slogan is daarom ook...

Tamara: (*Genietend lachend*) Voor je alibi naar hotel Walibi.

Remco: Juist. Goed onthouden. Maar hij kan zijn vrouw niet vertellen dat hij een paar dagen zomaar in een hotel zit. Dus zegt hij haar dat hij van zijn baas naar een cursus moet. Zij is gerustgesteld en hij heeft enkele dagen zijn handen vrij.

Tamara: (*Breed grijnzend*) Noem dat maar je handen vrij hebben.

Remco: Hij vertelt zijn vrouw gewoon in welk hotel hij zit en zij kan daar gewoon heen bellen. Jij hoort de naam van de man die ze aan de lijn wilt en je zegt haar dat je naar hem op zoek gaat. Dan vijl je even je nagels en zegt daarna tegen haar dat hij midden in een belangrijk gedeelte van de cursus zit.

Tamara: Waarom moet ik mijn nagels vijlen, lieverd?

Remco: (*Al zuchtende*) 't Maakt niet uit wat je doet. Je legt de telefoon even neer en gaat zogenaamd naar hem op zoek. Daarna vertel je haar dat de cursusleider opdracht heeft gegeven niet te storen. Je vertelt die vrouw vervolgens dat, zo gauw haar man uit die cursus komt je hem haar onmiddellijk terug laat bellen. Begrijp je?

Tamara: Nee, ik begrijp er niets van. Hij zit toch helemaal niet in een cursus. D'r is hier toch helemaal geen cursus. Waarom kan ik die vrouw niet gewoon met hem doorverbinden.

Remco: Liefje... Die man is op dat moment waarschijnlijk met hele andere dingen bezig. En daar moet hij zijn hoofd bij houden.

Tamara: (*Kijkt Remco heel even niet begrijpend aan. Dan verandert haar gezicht in 'volledig begrepen'*) Áááááááh... Nou begrijp ik je. Hij ligt natuurlijk te krikkemikke.

Remco: (*Grinnikend*) Ik hoop niet dat je dit soort uitdrukkingen bij onze gasten gebruikt, lieverd.

Tamara: (*Strijdlustige grijns*) Waarom niet? Ze doen het hier toch allemaal.

Remco: Nou, allemaal.

Tamara: Joh, schei uit. Die rooie van gisteren lustte d'r wel pap van. Ze kon haast niet wachten tot ze ingeschreven waren. En die arme jongen die ze bij d'r had. Die twee scheelden wel 20 jaar. Ik durf te wedden dat ze dat knulletje vannacht helemaal heeft uitgewoond.

Remco: Begrijp je nou waar het allemaal om draait?

Tamara: Ja, ja. Jij verschaft ze gewoon een alibi om vreemd te kunnen gaan.

Remco: Juist. En ik dek ze in voor eventuele misvattingen.

Tamara: Misvattingen?

Remco: Toestanden. Dus is er iets dat je niet snapt, vráág 't me dan. En ga alsjeblieft geen dingen zelf lopen regelen.

Tamara: Daar ben ik anders wel goed in. In de club waar ik hiervoor werkte moest ik altijd van alles regelen.

Remco: Ja, maar dat was in een club waar iedereen wist waar hij aan toe was. Dus... Regel één...?

Tamara: Nooit iets uit mezelf doen.

Remco: Juist. Altijd eerst aan mij vragen hoe je het beste kan handelen.

Tamara: Maak je geen zorgen, ik heb 't nu helemaal door.

Irene: *(Rechts op. Gekleed in een 'iets te jong' zomerjurkje. Hennarode krulletjespruik tot ver voorbij haar schouders. Opmaak en sierraden ook iets te 'jeugdig' ! Schoudertas. Klein koffertje in haar hand. Ze loopt meteen naar de balie. Zet haar koffer hard op de grond. Is behoorlijk nijdig)* Wil jij onmiddellijk 'n taxi voor me te bellen?

Remco: *(Lichte verbazing)* Mevrouw Van Dooren... Gaat u weg?

Irene: Ja, ik heb d'r genoeg van. Alles wat die lapzwans doet is slapen.

Tamara: *(Vrolijk)* Ja en daar bent u niet voor gekomen, hè?

Irene: *(Kijkt Tamara even aan. Kil)* Als jij die taxi nu eens belde.

Remco: Maar wat wilt u dan dat ik zeg, als uw man belt?

Irene: Nou. Dat ik op weg naar huis ben. Zeg 'm maar dat ik genoeg van dat seminar had.

Tamara: *(Wil net gaan bellen)* Cúrsus.

Irene: *(Kijkt van Tamara naar Remco. Hoofdgebaar)* Waar heeft die het nou over?

Remco: Let u maar niet op haar. Ze heeft een beetje last van de warmte.

Irene: Ja, dat hebben we allemaal. Ik kon van de hitte vannacht bijna niet slapen.

Tamara: *(Heeft intussen het nummer ingetoetst en wacht op verbinding)* Daar heeft uw vriendje geen last van, hè?

Irene: *(Snibbig)* Komt die taxi er nou aan of niet?

Lars: *(Op. Gekleed in een korte kakibroek tot even over de knie. T-shirt. Slippers. Weekendtas)* Goeiemiddag. *(Remco en Tamara groeten vriendelijk terug)*

Irene: *(Kijkt Lars met gretige ogen aan en steekt haar hand uit. Zwoele stem)* Mag ik mezelf even voorstellen. Irene van Dooren. Logeert u hier ook?

Lars: *(Is aangenaam verrast. Geeft haar een korte handdruk. Spreekt zijn naam op z'n Zweeds uit):* Stevénsen. Lars Stevénsen. Heel prettig met u kennis te maken. Ja, dat is wel de bedoeling, ja. U bent hier ook gast?

Irene: Ja, ja. Dat is te zeggen, ik wilde net...

Tamara: O, ben je d'r eindelijk. We willen graag een taxi voor... *(Ziet de wapperende vinger van Irene)* Ogenblikje, hier wordt getwijfeld. *(Kijkt Irene overdreven vragend aan)*

Irene: Laat die taxi maar zitten. *(Tot Lars)* Als wij eens samen gezellig buiten op het terras gingen zitten? *(Haakt haar arm in die van Lars)* Hou jij van 'n stevige Martini? *(Zonder zijn antwoord af te wachten tot Remco)* Wilt u twee Martini's naar het terras laten brengen? *(Trekt Lars, via rechts de hal in)*

Tamara: *(Met de hoorn nog in haar hand)* Is dat 'n snelle tante. Stuur Bertje maar gauw naar het terras anders pakt ze 'm daar nog onder een van de tafeltjes.

Remco: *(Zet de koffer van Irene achter de balie en pakt een klein zwart boekje uit zijn borstzak. Hij bladert erin)* Bij wie hoorde die *(Gewoon uitsprekend)* Stevensen nou?... Ah, bij mevrouw Van Dijk. Directeur van een Uitzendbureau? *(Al knikkende)* Aan de telefoon kwam die meid behoorlijk dominant over. Ze doet niet mee aan dat seminargedoe. Als haar man belt moet we zeggen dat ze even aan het rusten is.

Tamara: Ja, ja. D'r wordt hier in Walibi nogal veel gerust.

Remco: Lijkt me nou niet direct een vrouw die het pikt dat haar vriend buiten met een andere vrouw Martini zit te drinken. *(Wil het boekje in zijn borstzak stoppen)*

Tamara: Zeg, schat? Lijkt 't jou geen goed idee om dat boekje hier achter te laten? *(Wijst naar het gastenboek)* Dan weet ik tenminste ook wie met wie de koffer induikt en op welke kamer ze zitten.

Remco: *(Al knikkende)* Daar zeg jij iets. *(Geeft haar het boekje)* Maar raak 't alsjeblieft niet kwijt, hè. *(Links af)*

Tamara: *(Legt het boekje onder de balie. Hoort iemand door de telefoon praten. Schiet in de lach)* Ben jij nog steeds aan de lijn, jongen?... *(Zachtjes lachend)* Wát zeg je? *(Schaterlach)* Nou, ze hebben veel over me gezegd, maar dat ik een sexy stem heb hoor ik voor het eerst... Waarom wil je dat weten?... Tamara. En jij?... Kéés?!... Nee, nee, is niets mis mee. Kéés. Wij hebben vroeger een hond gehad, die heette... Wat ik vanavond doe? Joh, ik heb geen idee. 't Is pas halftwee. Vanavond is nog zo ver weg... Ja, ik ga wel 'ns naar de film, ja... Is het daar koel? Lijkt me sterk... *(Schaterlach)* O, je neemt twee waterijsjes mee... *(Schaterlach)*

Laura: *(Rechts op. Gekleed in een zeer luchtige pastelkleurige broek en contrasterend kleurende bloes zonder mouwen. Klein schoudertasje. Ze wappert zichzelf met een reisbrochure toe. Ze blijft op 1 meter van de balie af staan)* Wat 'n hitte. En zo te voelen is 'r hier geen airco.

Jack: *Is vlak achter haar opgekomen. Gekleed in een spijkerbroek en overhemd met korte mouwen. 2 Kleine koffers in zijn handen. Hij loopt naar de balie en zet ze daar neer.*

Tamara: Ik moet ophangen, jongen. Bel me vandaag nog maar eens. *(Hangt op. Schiet in de lach. Tot Laura)* Die weet helemaal niet wie 'm gebeld heeft. Nou ja, bel ik hem toch terug.

Laura: Bent u klaar?

Tamara: Ik wel. *(Kijkt Laura overdreven vriendelijk aan)*

Laura: *(Al zuchtende. Geïrriteerd)* Het is duidelijk. *(Wijst naar het ventilatortje)* D'r is hier geen airco. Nou, dat begint goed. Gétsie, ik plák helemaal! *(Krijgt er nu pas goed de pest in. Kijkt Jack verwijtend aan)* Dat heb jij weer lekker geregeld, jongen.

Jack: Ik dacht dat ik 't je onderweg allemaal duidelijk had uitgelegd, lieverd. We gaan niet naar dit hotel om z'n luxe. Dit hotel zorgt voor mijn alibi.

Tamara: *(Lachend)* Klopt. Voor je alibi naar hotel Walibi. Wat kan ik voor u doen?

Laura: Mag ik dit even lenen? *(Pakt het ventilatortje en houdt het vlak voor haar gezicht. Ze zucht met een 'iets' vriendelijker gezicht)*

Jack: Ik heb hier een reservering.

Tamara: Hoe is uw naam?

Jack: Jongsma. En ik wil een kamer met een heel groot bed.

Laura: Welja, joh. Ga meteen ons hele hebben en houwe over de balie slingeren. *(Zet het ventilatortje hard op de balie en snuift hard)* Ik wil zo snel mogelijk douchen. Dus schiet 'n beetje op, hè. *(Kijkt verveeld de andere kant op)*

Tamara: *(Pakt een pen en draait het gastenboek naar Jack toe)* Als u hier even uw namen wilt zetten, dan krijgt u de sleutel van me. *(Jack schrijft zijn naam op. Daarna Laura)*

Tamara: *(Leest)* Meneer Jongsma en mevrouw Jansen. Heel origineel. Maar ik wil toch ook even uw echte naam weten.

Laura: *(Sluit hooghartig even haar ogen)* Ik zie niet in waarom dat nodig is.

Tamara: O... En als uw man belt?... Hoe weet ik dan wie hij moet hebben. Moet ik dan zeggen: Er zit een mevrouw Jansen op het moment op de cursus, wilt u die soms aan de lijn?

Laura: Ik heb geen man, juffrouw. En aan cursussen doe ik al helemaal niet.

Tamara: *(Moet dat even verwerken)* O?... Oóóóó... u bent het bijslaapje van meneer hier.

Laura: *(Hevig ontdaan)* Nou ja, zeg. *(Wendt zich van hun af)*

Jack: Ik ben Jongsma. Mijn vrouw zal wel niet bellen, maar je weet maar

nooit.

Tamara: Zo is dat. Sommige vrouwen zijn niet te peilen, meneer.

Laura: Je gaat toch niet bijdehand doen, hè meisje?

Tamara: Nee, mevrouw, dat laat ik aan anderen over.

Laura: *(Snuift hard. Tot Jack)* Geef die koffers aan een bediende en kom mee. *(Meteen rechts af)*

Tamara: *(Overdreven vriendelijk)* We hebben hier maar één bediende en die is ziek. *(Overdreven vleierend)* Maar u lijkt me sterk genoeg om ze zelf even naar boven te dragen. 't Is maar één verdieping. *(Pakt een sleutel van het haakje en geeft die aan Jack)* Dan wens ik u heel veel plezier. *(Een stuk zachter en in een andere richting)* Hoewel me dat met dat mens heel moeilijk lijkt.

Jack: *(Wilde net weglopen)* Pardon?

Tamara: *(Brede glimlach)* Houdt u er rekening mee dat we hele dunne muren hebben, meneer.

Jack: Ja, dank u. *(Pakt de koffers op en rechts af)*

Tamara: Wat 'n chagrijnig wijf zeg. Wat die jongen daar in ziet? *(Telefoon)* Hotel Walibi voor uw ali... *(Proestend hand voor de mond)* O, dag mevrouw Jongsma... Wat kan ik voor u doen? *(Grote ogen)* Jóngsma? Goh, u bent er ook vroeg bij... Wat ik daar mee bedoel? Geen idee. Waar belt u voor? Ik hoop niet voor uw man, die zit op het moment in de Seminé... Wáárin? Ja, weet ik veel. In die cúrsus!... Nee, nee, dat gaat echt niet. We hebben de leraar beloofd dat we 'm niet zouden storen... Wat zegt u?... Ja, ja. Degene die het seminar geeft. *(Vinger)* Zó heette 't. Seminár! Nou weet ik 't weer. Ja, klopt. Een hele chagrijnige man, die man. Hééélemaal geen lol aan. Nee, neemt u maar van mij aan dat uw man het hier helemaal niet naar zijn zin heeft, hoor mevrouw. Die jongen báált verschrikkelijk. Zat veel liever bij u thuis. Lekker koud pilsje, voeten omhoog... Pardon?... O... Ja, dat hoor ik wel meer. *(Zachtjes lachend)* Als ik eenmaal aan 't lullen sla. Práten. Ik bedoel práten! Kan uw man u niet terug bellen?...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto